

Samenvatting van de preek over zondag 33, vraag en antwoord 89 van de Heidelbergse catechismus

Lezen: Colossenzen 3 : 1 – 11

Het verdriet dat een christen van binnen voelt en het vechten tegen de zonde, is 'het afsterven van de oude mens'. Niet oud in leeftijd, maar oud in het verkeerde.

Thema: *God laat de oude mens afsterven*

1. verdriet over de zonde

In de bekering leren we een 'droefheid naar Gods wil' kennen (2 Corinthe 7:10). Dat staat tegenover de droefheid van de wereld. Die voert van God af, omdat het alleen maar om jezelf draait. Dan blijft er bitterheid of onvrede of hooguit doffe berusting over.

Voorbeeld: Ezau. Hij is zeer geëmotioneerd als hij zijn eerstgeboortezegen kwijtraakt. Maar het ging hem in zijn verdriet alleen om de zegen, en niet om de Gever van de zegen. Zie ook Hebrëeën 12:16 en 17.

In de droefheid naar Gods wil is het anders. Dan gaat het je om God Zelf. Deze droefheid is onlosmakelijk aan de bekering verbonden. Het is Gods eigen werk in een mensenhart.

Voorbeeld: Psalm 51. Verdriet over de zonde, omdat die God zo'n pijn doet. 'Tegen U, U alleen heb ik gezondigd'.

Dat is dus wat anders dan alleen maar verdriet over de gevolgen van de zonde: omdat je er zelf minder van wordt (fraudeur, moordenaar).

Echt verdriet over de zonde kan ook doen huilen over de gevolgen (leed, enz.), maar gaat tegelijk dieper. Daarom leert dit verdriet je allereerst om genade bidden: vrijspraak van de schuld.

Daarbij gaat het niet om uiterlijk misbaar. 'Scheurt uw hart en niet uw kleren' (Joël 2:13).

Dan heb je wel eens een behoefte aan een stil plekje, zoals Petrus (Lukas 22:62).

Maar dan leren we ook vrijmoedig pleiten op Gods goedheid: zie Psalm 51.

Deze droefheid is niet iets van één keer, maar duurt levenslang. Juist in het leven van de dankbaarheid gaat zich dat verdiepen. Hoe meer de liefde van Christus in mij woont, hoe scherper ik de zonde ga zien en hoe meer ik die betreur.

2. haat tegen de zonde

Mag een mens haten?

Ja, het kwade móeten we zelfs haten. Een hartgrondige afkeer van alles wat de Heere verdriet doet en Hem beledigt.

Door Gods genade word ik een vijand van de zonde. Door de liefde. De liefde doet ons de zonde weghaten, uit ons gezicht, ons leven, onze gedachten.

Daar ben je niet in één keer mee klaar. Om zo grondig de zonde te haten, moeten we werkelijk vol zijn van de liefde van Christus.

Wat gaat dat dwars tegen de oude mens in! We willen de zonde zo graag koesteren, ermee spelen. Satan stimuleert dat. En dan gaat het onkruid weer groeien...

Maar hoe dichter ik bij Christus leef, hoe meer ik de zonde haat. Het heeft Hem alles gekost: Zijn bloed!

Zie ook hoe Hij de zonde haat. Denk aan de tempelreiniging.

Wij gaan vaak zo zoetsappig met de zonde om. Coloss. 3 spreekt heel andere taal!

3. ontvluchten van de zonde

Waar je een grote hekel aan hebt, daar loop je met een grote boog omheen. Dat bedoelt de catechismus met het ontvluchten van de zonde. En er zijn zoveel mogelijkheden om de zonde juist op te zoeken – denk alleen al aan internet. Door het geloof in Christus worden we bang om te zondigen. We proberen de gelegenheden daartoe zoveel mogelijk te mijden, want je weet: ik ben er niet tegen bestand.

Daarom de radicale oproep in Colossenzen 3: ‘Dood dan uw leden die op de aarde zijn...’

Daar zullen we concreet gestalte aan moeten geven, biddend. Bijvoorbeeld op het gebied van mediagebruik, lectuur, hebzucht. Allemaal dingen die strijd voeren tegen onze ziel (1 Petrus 2:11).

Een christen zal niet denken dat hij immuun is voor het kwade. Gods Geest leert mij om beducht te zijn voor mijn eigen hart. Het is zo nodig om ‘voorzichtig te wandelen’ (Ef. 5:15).

Ontvluchten: denk aan Jozef die bij de vrouw van Potifar vandaan vluchtte, omdat hij niet tegen de Heere wilde zondigen (Gen. 39).

Tegelijk betekent dit ontvluchten een vluchten naar Christus. In het levende contact met Hem leer ik sterven aan mijzelf.

Coloss. 3 laat de diepste achtergrond zien: een christen *is* al gestorven, *heeft* de oude mens al afgelegd. Dat wijst terug naar wat er met Christus aan het kruis en in het graf is gebeurd. Daarin nam Hij al de Zijnen mee. Zij stierven met Hem, en hun zonden werden met Hem begraven.

In Gods ogen, naar Zijn recht, bestaat de oude mens niet meer. In de praktijk van het leven wèl – ook dat laat Coloss, 3 zien. Maar nu komt het erop aan dat Gods kind leeft uit de heilsfeiten: gestorven en begraven met Christus. ‘Houd het daarvoor dat u voor de zonde dood bent...’ (Rom. 6). Leg die oude mens daarom nu ook in de praktijk af!

Dat is sterven om te leven; verliezen om te winnen. Zo komt God aan Zijn eer. Als ik de laatste adem uitblaas, is de oude mens voorgoed, ook in de praktijk, gestorven.

‘Wie gestorven is vóórdat hij sterft, zal niet sterven àls hij sterft’.

Enkele vragen voor persoonlijke of gemeenschappelijke bezinning

1. Herkent u de ‘droefheid naar Gods wil’ in uw eigen leven? Zo ja, merkt u ook dat die gaandeweg dieper wordt?
2. Wat is de diepste reden om de zonde te haten?
3. Een christen zal proberen de gelegenheden tot zondigen zoveel mogelijk te vermijden. Maar hoe moet dat dan? Moeten we de wereld mijden? En wat zou ons doopsformulier bedoelen met de oproep om ‘de wereld te verzaken’?
4. De oude mens is al gestorven en hij moet nog sterven. Welke dingen leert u daaruit?

Voor de kinderen: lees eens Genesis 39:1-12 en beantwoord de volgende vragen:

- wat wil de vrouw van Potifar met Jozef doen?
- waarom wil Jozef niet doen wat deze vrouw zegt (vers 9)?
- wat doet Jozef op het laatst (vers 12)?
- wat moeten wij dus doen als iemand ons verkeerde dingen wil laten doen, en waarom?

